

[Alfred Jensen.]

forringelse af arbejdsløshedsloven, at vi ikke vil tage medansvaret derfor og derfor, når lovforslaget kommer til endelig afstemning, vil afholde os fra at stemme.

Lovforslaget om ændring i de kommunale beskæftigelsesudvalg har jeg allerede udtalt mig om med mine bemærkninger angående forslaget. Vi finder det i allerhøjeste grad uheldigt, at man ikke gennemfører de ændringer, der er blevet foreslået af ministeren. Vi har den opfattelse — og den deles af alle dem, der arbejder med arbejdsløsheds-kasseproblemet —, at den bestående lov om beskæftigelsesudvalg er aldeles urimelig; vi ser den hellere forsvinde i dag end i morgen. Den højtærede minister har foreslået ændring heri, og det betragter vi som en fordel, og derfor ønsker vi at opretholde dette lovforslag, så det kommer til afstemning i folketinget. Jeg vil anbefale de ærede medlemmer, der har samme opfattelse af problemet som jeg, ved anden behandling at stemme for lovforslaget.

Endelig vil jeg, inden jeg går ned, sige et par ord om vort eget lovforslag om juleunderstøttelse ... (Afbrydelse af *Laurits Pedersen*). Ja, det ærede medlem hr. Laurits Pedersen har fuldkommen ret, det er noget sent, jeg kommer med disse bemærkninger, men dels har jeg ikke fastsat dagsordenen, dels har vi ikke været med i udvalget, og dels er det ikke mig, der har ønsket, at vi skulle vente til denne dag umiddelbart foran pinse. Jeg har fremsat lovforslaget før jul, fordi der var trang til en sådan hjælp, og selvom jeg er noget skuffet over, at udvalget hårdt og brutalt anbefaler, at man stemmer lovforslaget ned, må jeg dog notere med tilfredshed, at man indrømmer, at der, da vi forelagde lovforslaget, var basis for og trang til en ekstra hjælp til de arbejdsløse. Man sagde ellers dengang, at nu havde man givet brændselhjælp, og så var der ingen motivering for vort forslag om julehjælp. Jeg kan ikke ønske mere anerkendelse. Da vi stillede forslaget, var det det rimelige tidspunkt at give de arbejdsløse ekstrahjælp, nemlig op til jul. Dernæst skal man heller ikke se bort fra, at vort lovforslag egentlig gav de arbejdsløse mere. Jeg noterer disse ting, fordi de viser, at vort forslag var påkrævet og faktisk satte fart i begivenhederne.

Det er klart, at det vil være urimeligt 5 dage før pinse at stemme for et forslag om ekstra julehjælp; det ønsker vi ikke; derfor trækker jeg lovforslaget tilbage, men jeg gør opmærksom på, at vi forbeholder os ved tid og lejlighed at stille forslag om afhjælp-

ning af sådan nød, som der var tilstede forrige jul. Erfaringen viser, at det er nødvendigt, at sådanne forslag stilles. Der bliver gang i regeringen og dens arbejde, når den ser forslag fremkomme fra anden side.

Formanden: Lovforslaget om udbetaling af en uges ekstra understøttelse til arbejdsløse i anledning af julen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Aage Fogh: Jeg kan tiltræde den ærede ordførers redegørelse for det foreliggende ændringsforslag og kan derfor anbefale, at man stemmer efter samme regler, som han angav. Ordføreren sagde i sin indledning, at på trods af den uvilje, der havde været mod lovforslaget, da det var til første behandling, var der dog nået et resultat. Det er rigtigt. Jeg vil gerne ønske den højtærede socialminister til lykke med det resultat, han har nået, og sige for mit vedkommende, at den eneste uvilje, jeg havde mod lovforslaget ved første behandling, angik det afsnit, der omfattede højden af understøttelsen til ikke-forsørgere, der efter lovforslaget skulle sættes op til 80 pct. af normal løn. Jeg gik imod det ud fra den forudsætning, at de unge ikke-forsørgere ikke skal have ret til større understøttelser, end at man altid kan være sikker på, at de er interesseret i at søge arbejde, hvor arbejde findes, og at de unge er mobile, således at de kan flytte rundt og bo såvel i Ringsted som i Roskilde og København. Under drøftelserne i udvalget har jeg måttet give socialministeren ret i, at når ikke-forsørgere har nået en alder af 35—40 år og har været medlem af arbejdsløsheds-kassen i 15 år, er stillingen en anden, og en ældre ungkarl, der jo kan være straffet nok ved ikke at være blevet gift, og som har skabt sig sit eget hjem, kan man ikke behandle helt på samme måde som den ganske unge. Derfor er jeg gået med til det foreslåede, og jeg har med denne redegørelse villet begrunde, at jeg på dette punkt har ændret min holdning mellem lovforslagets første og anden behandling.

Jeg anerkender det resultat, der er opnået med hensyn til de kristelige arbejdsløsheds-kassers stilling. Min holdning til dem er kendt fra tidligere udtalelser. Jeg har tidligere udtalt ønske om, at vi kunne få ro om disse kasser; det håber jeg vi har fået nu, og herefter venter jeg ikke at møde spørgsmålet om kristelige kasser mere på rigsdagen i min tid. Vi har nu nået et tilfredsstillende resultat på dette område.

Til slut vil jeg gøre den bemærkning, at